מקומות באגרות הראי"ה

טבריה

ארץ ישראל

נשלחו אליו 6 · הוא נזכר ב-6

igrot.shlomo-aviner.net

רקע

עיר לחוף הכנרת, מארבע ערי הקודש.

אגרות אל אנשים ומוסדות בטבריה – עם ביאור

לפי סדר הכרכים. הביאור משולב בתוך נוסח האגרות: בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת. הוא אינו חלק מלשון האגרת

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שכג

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ט"ז מנחם אב תר"ע - רחובות **נמען:** הגאון ר' משה קלייריס, אב בית דין טבריה

המכירה שעשה הרב קוק חלה גם על מושבות יק"א והברון ועל חברת 'גאולה'. במושבות הגליל סמך על הרב טודרוס מראש פינה. אין לבטל קולא שהורו הזקנים כל עוד לא עמד בית דין ובטלה (ירושלמי). עוד צירופים להקל: שיטת הרז"ה וסיעתו שאין שמיטה כלל בזמן הזה, ספק מניין השנים (כפתור ופרח), ו'ארנונא' (הלכות ארץ ישראל המיוחסות לטור).

עיקרי הדברים

- היקף המכירה.
- אין לבטל קולא של זקנים.
- צירופי היתר: הרז"ה, ספק המניין, ארנונא.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], רחובות ת"ו[2], ט"ז מנ"א[3] תרעי"ן.

שלו'[4] וברכה לכ'[5] ידיני"ע[6], הרב הגאון המפורסם לשו"ת[7] סוע"ה[8] אוצר תוי"ר[9] מו"ה[10] משה קליערס [הרב משה קליערס, רבה של טבריה] שליט"א[11], הגאב"ד[12] דעה"ק[13] טבריא והגליל ת-ו.

אדשה"ט[14] באה"ר[15].

מכתב כתר"ה[16] היקר הגיעני, בהיותי יושב פה במושבה רחובות ת"ו. והנה כח המכירה שעשיתי הוא עולה ג"כ[17] על כל המושבות של יק"א[18] והברון, וחברת "גאולה" ג"כ בכלל ע"פ[19] הרשאות ראשי המנהלים כראוי. ולדעתי אין להרעיש עולם ע"ז[20] בענין שביעית בזה"ז[21], שכ"כ[22] רבו בו הצדדים להקל, במקום דחק והפסד ותיקון הישוב. ובאמת במושבות הסמוכות עשיתי ג"כ הרשאות מיוחדות, שבאו עה"ח[23] ג"כ האכרים הפרטיים כולם, ואפי'[24] אותם שהם תחת רשות הברון ויק"א[25], לרווחא דמילתא. אך על המושבות הגליליות כתב לי ידידי הרה"ג[26] ר'[27] טודרוס הכהן [ראו (כרך א', אגרת ר)] נ"י[28] מראש פינה, שהוא הוחזק כבר לעשות את תיקון המכירה שלהם ע"פ ההוראה המוסכמת מאז, כמובן שסמכתי עליו, וכפי הנראה עשה בלא הרשאות מיוחדות מהפרטיים, מפני שכן הי'[29] המנהג בשמיטות שקדמו, באותן השייכות להברון ושתחת יק"א, שנמכרו ע"פ הפקידות. וכמובן אין להרהר אחר מה שכבר הורו זקנים, שאפי'[30] קולא שהונהגה מפני טעם, שעבר הטעם, ג"כ אין מבטלים אותה כ"ז[31] שלא עמד ב"ד[32] ובטלה, כהא דירושלמי פ' במ"ד, [ירושלמי שבת, פרק במה מדליקין] אהא דטבילת פתילה בשמן שריפה לבת ישראל, שהותרה בשעת משלחת זאבים, ולא עמד ב"ד אחר ובטלה, וק"ו[33] כ"ז שהטעם נוהג. ונהי שמי שאינו מוכרח, ויכול להשתמט מהורות בזה, אין לנו למושכו בעל כרחו, אבל לערער על מה שנעשה ודאי אין כדאי.

וכבר כתבתי לכמה גדולים, שבזמן הזה אם יסמכו על דעת הרז"ה[34] וסיעתו, [רבי זרחיה הלוי, בעל "המאור"] שלא הי' היחיד בדבר, כמבואר מלשון הר"ן[35] בגיטין [פירוש הר"ן על הרי"ף, גיטין לו] במקומו שהיו כמה חכמים

בעלי דעה זו, שבזה"ז[36] שאין יובל, אפי'[37] מדרבנן, מצד ביטול בי"ד[38] הגדול, אין שמיטה נוהגת כלל אפי' מדרבנן, אין כח בידנו למחות בידם כעת שנתרבה הדחק למעלה ראש בענין זה ע"י[39] התרבות הישוב החדש. והראב"ד[40], שעליו כתב הרמב"ן[41] שחזר בו, אין חזרתו ברורה כלל, וכמו שכתבתי קצת מזה במבוא לשה"א[42]. [המבוא לספרו של הרב קוק "שבת הארץ"] ויותר מזה הוכחתי לעצמי, ולא רציתי להעלות על הכתב ברבים, שלא להחליש הענין משום כבוד אל' הסתר דבר. נוסף ע"ז אין אנו יכולים לבטל לגמרי הספק של מנין השנים, שלא הי' אצל הראשונים, שכ"א החזיק בשיטה ברורה שלו, ואנו לא נדע כ"כ[43] ברור למי מקדושים נפנה. ואע"פ[44] שהוסכם להתנהג כמנהג הגאונים, אין המנהג מברר את הספק לגמרי, שבימי בעל "כפתור ופרח" [רבי אשתורי הפרחי, חוקר ארץ ישראל במאה ה-14] היו מסופקים, וקצתם היו נוהגים בשנה זו וקצתם בשנה אחרת, הרי שלא הי' בידם מנהג קבוע לגמרי ונפסקה בזה הקבלה. וכבר הזכיר המבי"ט[45] ג"כ צירוף זה, של ספק השנים. וחוץ מזה נוסף לנו מה שכתב בה' א"י[46] המיוחס להטור, שכשיש ארנונא אין קדושת שביעית כלל על הארץ מדינא, וחזי לאצטרופי לכל הנ"ל[47] בשעה"ד[48]. ע"כ[49] לע"ד[50] ראוי להרגיע ישראל, ובצירוף המכירה הנהוגה שלא לערער כלל וכלל, ולכה"פ[51] להעלים עין, ודי הטוב יכפר בעד כי כל כונתנו היא לש"ש לטובת ענייי עם ד' וטובת ישוב אה"ק[52]. והנני בזה ידי"ע[53] דוש"ת[54] באה"ר,

הק' אברהם יצחק ה"ק

הס' אכתב לשלח לכ"ג ידי"נ[55] שליט"א, וא"צ[56] לכל תשלומין, וקבלת אדם חשוב נתינה היא, ובפרט שקבלתי ממר שי'[57] את ספרו היקר.

ידי"ע הנ"ל

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. ת"ו - תבנה ותכונן
3. מנ"א - מנחם אב
4. שלו' - שלום
5. לכ' - לכבוד
6. ידינ"ע - ידיד נפשי עוז
7. לשו"ת - לשם ולתפארת
8. סוע"ה - סיני ועוקר הרים
9. תוי"ר - תורה ויראה
10. מו"ה - מורנו הרב
11. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
12. הגאב"ד - הגאון אב בית דין
13. דעה"ק - דעיר הקודש
14. אדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
15. באה"ר - באהבה רבה
16. כתר"ה - כבוד תורתו רום הדרתו
17. ג"כ - גם כן
18. יק"א - יק"א (חברת ההתיישבות היהודית)
19. ע"פ - על פי
20. ע"ז - על זה

21. בזה"ז - בזמן הזה
22. שכ"כ - שכל כך
23. עה"ח - על החתום
24. ואפי' - ואפילו
25. ויק"א - ו + יק"א: יק"א (חברת ההתיישבות היהודית)
26. הרה"ג - הרב הגאון
27. ר' - רבי
28. נ"י - נרו יאיר
29. הי' - היה
30. שאפי' - שאפילו
31. כ"ז - כל זה
32. ב"ד - בית דין
33. וק"ו - וקל וחומר
34. הרז"ה - הרב רבי שמות שמתחילים באותיות ז, ה (למשל: זאב + הלל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
35. הר"ן - רבנו נסים
36. שבזה"ז - שבזמן הזה
37. אפי' - אפילו
38. בי"ד - בית דין
39. ע"י - על ידי
40. והראב"ד - ורבי אברהם בן דוד
41. הרמב"ן - רבי משה בן נחמן
42. לשה"א - לשבת הארץ (ספרו של הרב)
43. כ"כ - כל כך
44. ואע"פ - ואף על פי
45. המבי"ט - רבי משה מטראני
46. א"י - ארץ ישראל
47. הנ"ל - הנזכר לעיל
48. בשעה"ד - בשעת הדחק
49. ע"כ - על כן
50. לע"ד - לעניות דעתי
51. ולכה"פ - ולכל הפחות
52. אה"ק - ארץ הקודש
53. ידי"ע - ידידו עוז
54. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו
55. ידי"נ - ידיד נפשי
56. וא"צ - ואין צריך
57. שי' - שיחיה

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שכט

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"א אלול תר"ע - יפו **נמען:** הגאון ר' משה קליירס, אב בית דין טבריה

דחיית חילוק הלכתי בעניין חיוב תרומות ומעשרות: לשון הרמב"ם 'בזמן שכל ישראל שם' מורה על המשך, ולא רק על הכניסה. הרב קוק מחזק את הרב קליירס בניהול הישיבה בטבריה נגד המלחשים, ובטוח שבינו לבין הרב נ' יהיה שלום אם אנשי השוק לא יתערבו.

עיקרי הדברים

- דיון בחיוב תרומות ומעשרות.
- תמיכה בישיבת טבריה.
- שלום בין תלמידי חכמים.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"א אלול תרע"ן. [כ"א אלול תר"ע (1910)]

שלו'[4] רב וברכת השנים לכבוד ידיד יקר מפנינים. הרב הגאון החו"ב[5] סוע"ה[6] כליל תפארת תוי"ר[7] טהורה מוהר"ר[8] משה קליערס [הרב משה קליערס, רב הקהילה האשכנזית בטבריה וראש ישיבת "אור תורה" שליד ציון רבי מאיר בעל הנס; מחבר "תורת הארץ"] שליט"א[9], הגאב"ד[10] דעה"ק[11] טבריא ת"ו והגליל יצ"ו[12].

כוח"ט[13] וכט"ס[14].

יקרת מכתב כתר"ה[15] הגיעני. ואין עת האסף עדרי המחשבות [על פי בראשית כט, ז: "לא עת האסף המקנה"] לנצח ולפלפל בהלכה, וקשי עתיקא, [ודברים קשים וישנים (ארמית)] ביחוד שחילוקו דמר, שאחר שכבר היו כל יושביה בכיבוש לא תלוי עוד חיוב תרומ"ע[16] בהמשך היות כולם עליי[17], שע"ז[18] בנוי' היא השגתו, לא משמע כן מלשון הרמב"ם[19], שכתב "ובזמן שכל ישראל שם". [רמב"ם, הלכות תרומות א, כו: חיוב תרומות ומעשרות מן התורה תלוי בזמן שכל ישראל שם; ובכך תלויה שאלת חיובם בזמן הזה] שמורה על ההמשך לא על הכניסה לבד. ועל שאר דברי פלפול, אשר הגה רוחו הטהור, אין הזמן מוכשר לעיין, ואת כתר"ה הסליחה.

ובנידון הישיבה הקדושה, שכתר"ה[20] שי'[21] עומד בראשה, [ישיבת "אור תורה" בטבריה, שייסד הרב קליערס בשנת תר"ס] לנהלה ולשגבה בקדושת תורה ויראת ד' ברה, תמיהני מי הוא זה אשר ישים לב לקול מלחשי לחישות מטילי מום בקדשים. וב"ה[22] אתמחי גברא [הוחזק האיש (כנאמן) – לשון התלמוד (שבת סא)] כתר"ה בשער בת רבים, [שיר השירים ז, ה] ובודאי יעמדו לימינו כל גדולי דורנו הגאונים הצדיקים יצ"ו, לשמור משמרת הקדש מסח כאשר היתה עד כה. והנני ג"א[23] נטפל לעושי מצוה [על פי מכות ה: מדין "הנטפל לעוברי עבירה" למדו שהנטפל לעושי מצוה כעושה מצוה] לחזק ידיו בקודש. והי'[24] זה שלו' וברכה באה"ר[25], כנה"ר[26] ונפש מיחל ומצפה לתשועת ד' על עמו ונחלתו במהרה בימינו בקרוב,

הק' אברהם יצחק ה"ק

נ"ב[27]. בטח לבי, שמצד ת"ח[28] עצמם, כת"ר[29] שי' והרב ר"נ נ"י[30], שלו' אמת יהי'[31] ביניהם, אם לא יכנסו בענין זה אנשי השוק ויושבי קרנות, [על פי ברכות כח: "ולא שמת חלקי מיושבי קרנות"] המביאים קטיגוריא בין ת"ח, כמו שהדבר מצוי בעוה"ר[32]. ודי ישפת שלו' [על פי ישעיהו כו, יב] על עמו ועל יראיו. הנ"ל[33]

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. שלו' - שלום
5. החו"ב - החריף ובקי
6. סוע"ה - סיני ועוקר הרים
7. תוי"ר - תורה ויראה
8. מוהר"ר - מורנו הרב רבי
9. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
10. הגאב"ד - הגאון אב בית דין
11. דעה"ק - דעיר הקודש
12. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
13. כוח"ט - כתיבה וחתימה טובה
14. וכט"ס - וכל טוב סלה
15. כתר"ה - כבוד תורתו רום הדרתו
16. תרומ"ע - תרומות ומעשרות
17. עלי' - עליה
18. שע"ז - שעל זה
19. הרמב"ם - רבי משה בן מימון
20. שכתר"ה - שכבוד תורתו רום הדרתו
21. שי' - שיחיה
22. וב"ה - וברוך השם
23. ג"א - גם אני / גם אנו
24. והי' - והיה
25. באה"ר - באהבה רבה
26. כנה"ר - כנפשו הרמה
27. נ"ב - נכתב בצד (תוספת למכתב)
28. ת"ח - תלמידי חכמים
29. כת"ר - כבוד תורתו
30. נ"י - נרו יאיר
31. יהי' - יהיה
32. בעוה"ר - בעוונותינו הרבים
33. הנ"ל - הנזכר לעיל

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תק

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ' שבט תרע"ג - יפו **נמען:** הרב משה קליערס ורבני הספרדים בטבריה

בעניין חלוקת הנדבות מיפו לנצרכי טבריה: אם הספרדים מסכימים, גם האשכנזים מסכימים שהכול יחולק שווה בשווה, בלי הבדל עדות. 'האחווה והשלום... גדולה מכל הקפידות של דקדוקי כספים'. בהערה לרב זריהן: אינו מכיר ספר 'חוכמתא רבתא דשמואל'.

עיקרי הדברים

- חלוקה שווה בין ספרדים לאשכנזים.
- אחווה מעל דקדוקי כספים.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ' שבט תרע"ג[4]

לכבוד ידי"נ[5] הרבנים הגאונים, מאורי אור בתורה וביראת ד' טהורה.

כקש"ת[6] מוהר"ר[7] משה קליערס [הרב משה קליערס, רבה של טבריה] שליט"א[8], הגאב"ד[9] דכללות אשכנזים דעה"ק[10] טבריא ת"ו, וחו"ר[11] כללות הספרדים [וחכמי ורבני העדה הספרדית] יצ"ו[12], לכולם עתרת ברכה ושלו'[13], ולמאן דחזי לי, [ולמי שראה אותי (ארמית)]

ביחוד, מיודעי ומכירי הרב הגאון מוהר"י[14] זריהן [הרב יעקב זריהן, מרבני טבריה הספרדים] שליט"א, ברכה מיוחדת באה"ר[15].

אחדשה"ט[16] באה"ר,

בדבר שני כתובים הבאים כאחד מכתבי קדשם ע"ד[17] חילוק הנדבות דפעה"ק[18] ת"ו בין הנצרכים שבקהילות הספרדים והאשכנזים. דעתי העני' מסכמת, שאם מצד הספרדים אין מניעה שכל המקובץ יחולק שוה בשוה, לפי הסכמת נבררים משני הצדדים, ובלא קפידא על הכרעת המנדבים בריבויים, בלא הפרש בין אשכנזים לספרדים, גם דעתנו מסכמת לזה, שמצד כללות האשכנזים לא תהי'[19] בזה שום קפידא. והאחוה והשלו'[20] הכללי, וההוראה המעשית שהננו כולנו אחים בני אב אחד אבינו שבשמים ב"ה היא גדולה מכל הקפידות של דקדוקי כספים ודומיהן, והשי"ת[21] ישפת שלו'[22] רב על עמו ועל יראיו וחושבי שמו, ויאושרו כולם בארץ חמדה לאורך ימים טובים, ונזכה מהרה לאור גאולה ותשועת עולמים, כנה"ר[23] ונפש קשור באהבתם ודוש"ת[24] באה"ר,

הק' אברהם יצחק ה"ק

לכ'[25] ההי"ג[26] ר"י זריהן נ"י[27],

ס' "חוכמתא רבתא דשמואל" לא ראיתי, ואולי כונתו ע"ס[28] "חוכמתא רבתא דשלמה" או על "ברייתא דשמואל הקטן". ["ברייתא דשמואל", חיבור קדום באסטרונומיה] ויברר נא כת"ר[29] דבריו בטובו.

ידי"ע הנ"ל

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. ידי"נ - ידיד נפשי
6. כקש"ת - כבוד קדושת שם תפארתו
7. מוהר"ר - מורנו הרב רבי
8. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9. הגאב"ד - הגאון אב בית דין
10. דעה"ק - דעיר הקודש
11. וחו"ר - וחכמים ורבנים
12. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
13. ושלו' - ושלום
14. מוהר"י - מורנו הרב רבי שם שמתחיל באות י (כגון יעקב / יצחק / יוסף / יהודה / ישראל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
15. באה"ר - באהבה רבה
16. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
17. ע"ד - על דבר
18. דפעה"ק - דפה עיר הקודש
19. תהי' - תהיה
20. והשלו' - והשלום
21. והשי"ת - והשם יתברך
22. שלו' - שלום
23. כנה"ר - כנפשו הרמה
24. ודוש"ת - ודורש שלומו ותורתו
25. לכ' - לכבוד
26. ההי"ג - הרב הגאון
27. נ"י - נרו יאיר
28. ע"ס - על ספר
29. כת"ר - כבוד תורתו

אגרות הראי"ה – כרך ג' – אגרת תתקעג

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ח אלול תרע"ט - ירושלים **נמען:** הרב משה קליערס, רב טבריה

ברכת השנה והתנצלות על עיכוב תשובותיו. כשיסתדרו ענייניו בירושלים יתכנסו לכונן את 'הסתדרות ירושלים', והרב קליערס יהיה מהבונים.

עיקרי הדברים

- ברכת השנה.
- הזמנה להסתדרות.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], כ"ח אלול עטר"ת[2], עה"ק[3] ירושלים ת"ו[4].

שפעת שלו'[5] וברכת השנים וכוח"ט[6] לכ'[7] ידיד יקר מפנינים הרב הגאון המובהק צדיק ונשגב סוע"ה[8] מו"ה[9] משה קליערס [הרב משה קליערס, רבה של טבריה; ראו (כרך ב', אגרת תרכד)] שליט"א[10] הגאב"ד[11] דעיה"ק[12] טבריא ת"ו. אחדשה"ט[13] באה"ר[14].

עם ברכתי המלאה אהבה עזה עמוקה להדר"ג[15] שליט"א בכוח"ט[16] לאוי"ט[17] ורוממות קרן קדושת ישראל ותוה"ק[18] באור ד' על אדמת הקודש, אבקש מטו מהדר"ג[19] חביבי על מניעת תשובתי על איזה מכתבים שקבלתי ממנו, מפני העומס והטרדה, ואת מדת טובו הסליחה. אקוה בעה"י[20] כשירחיב ד' לנו ויסודרו ענינינו פעה"ק[21] ת"ו ברחמיו המרובים נתכנס יחד לעבוד עבודת כנוסנו הקדוש לרומם דגל ירושלים ולכונן את ההסתדרות הקדושה בקדושת אור מלך חיים הבוחר בעם קדשו לעד ובארץ חמדתו לעולמים, "הסתדרות ירושלים", [ראו (כרך ג', אגרת תתע)] וכתר"ה[22] יהי'[23] בעה"י מהבונים והמחזקים את ידי הנושאים את דגל הקודש לשם ולתהלה ולתפארת, להיות לפינת יקרת ולמסלול ודרך הקודש של צמיחת ישועת אמת לעם הקודש גאולי ד' על אדמת הקודש אשר נאהב סלה. והי'[24] זה שלו' וברכת אהבה נאמנה בכוח"ט בספרן שצ"ג כנה"ר[25] ונפש ידי"ע[26] צמיד אהבתו ודוש"ת[27],

הק' אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. עטר"ת - השנה תרע"ט (1918/1919) - כתובה במילה "עטרת"
3. עה"ק - עיר הקודש
4. ת"ו - תבנה ותכונן
5. שלו' - שלום
6. וכוח"ט - וכתיבה וחתימה טובה
7. לכ' - לכבוד
8. סוע"ה - סיני ועוקר הרים
9. מו"ה - מורנו הרב
10. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
11. הגאב"ד - הגאון אב בית דין

12. דעיה״ק - דעיר הקודש
13. אחדשה״ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
14. באה״ר - באהבה רבה
15. להדר״ג - להדרת גאונו
16. בכוח״ט - בכתיבה וחתימה טובה
17. לאוי״ט - לאורך ימים טובים
18. ותוה״ק - ותורתנו הקדושה
19. מהדר״ג - מהדרת גאונו
20. בעה״י - בעזרת השם יתברך
21. פעה״ק - פה עיר הקודש
22. וכתר״ה - וכבוד תורתו רום הדרתו
23. יהי׳ - יהיה
24. והי׳ - והיה
25. כנה״ר - כנפשו הרמה
26. ידי״ע - ידידו עוז
27. ודוש״ת - ודורש שלומו ותורתו

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אסה

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ח תשרי תרפ"א **נמען:** הרב יעקב חי זריהן, טבריה

הרב קוק מתנצל על עיכוב ההסכמה לספר הרב י' בירדוגו. הרב קוק מודה על דבריו לחיזוק 'אורות', לרומם את 'דגל ירושלים' ולהצמיח גאולה 'בתשובה עילאה'.

עיקרי הדברים

- הסכמה לספר.
- תודה על חיזוק 'אורות'.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1]. יום ל"ח לחדש תשרי תרפ"א[2]

לכבוד ידי"נ[3], הרב הגאון המפורסם, אוצר נחמד מלא תו"י[4] טהורה. מוה-ר יעקב חי זריהן [הרב יעקב חי זריהן, מרבני טבריה ולימים רבה הספרדי] שליט"א[5],

רב בעה"ק[6] טבריא תובב"א[7] אחדשה"ט[8] באה"ר[9] יסלח כתר"ה[10] חביבי שליט"א על עכוב דברי על מכתבו הנחמד והיקר, וע"ד[11] ההסכמה של הספר מהגר"י[12] בירדוגו זצ"ל[13], כי רבו הטרדות והמניעות שגרמנו ככה עכובא, וכעת ג"כ[14] לקצר אני צריך, ותודתי נתונה לכת"ר[15] חביבי ע"ד[16] היקרים והקדושים באמוץ דברי-קדש, אשר עם הספר אורות. [ספר "אורות" של הרב קוק, שיצא לאור בתר"ף] לרומם את דגל הקדש דגל ירושלים, בעם ה' הגוי כלו, להצמיח קרן וקרבת גאולה, ברוח ה' על עמו ונחלתו, בתשובה עילאה, מיראת-הרוממות, רוממות צור ישענו, ב"ה, ואהבת עולם אהבת-אמת אשר בלב עם סגולה למקור-חייו, עזרו ומגינו, בורא קצות הארץ, ונוטה שמים לבדו, אוזר ישראל בגבורה ועוטרו בתפארה.

והי'[17] זה שלו'[18] כנה"ר[19] ונפש ידי"ע[20] דוש"ת[21] באה"ר

הק' אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרפ"א - השנה תרפ"א (1920/1921)
3. ידי"נ - ידיד נפשי
4. תו"י - תורה ויראה
5. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
6. בעה"ק - בעיר הקודש
7. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן
8. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
9. באה"ר - באהבה רבה
10. כתר"ה - כבוד תורתו רום הדרתו
11. וע"ד - ועל דבר
12. מהגר"י - מ + הגר"י: הגאון רבי שם שמתחיל באות י (כגון יעקב / יצחק / יוסף / יהודה / ישראל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם

13. זצ"ל - זכר צדיק לברכה
14. ג"כ - גם כן
15. לכת"ר - לכבוד תורתו
16. ע"ד - על דבר
17. והי' - והיה
18. שלו' - שלום
19. כנה"ר - כנפשו הרמה
20. ידי"ע - ידידו עוז
21. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אעח

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ב טבת תרפ"א - ירושלים **נמען:** הרב יעקב חי זריהן, טבריה

על 'הגבורה' שב'אורות': לפי קדושת כנסת ישראל הכול קדוש. שמשון, שנשתבח בגבורת גופו, הוא 'קדוש ה'". באחרית הימים תתעורר הגבורה הגופנית, ועל עובדי ה' לזכור את יסודה הפנימי. כפיר האריות של שמשון כנגד הארי שהכה בניהו בן יהוידע, שעבודתו הייתה גבורה פנימית של קדושה; שורשי הנשמות אחוזים זה בזה.

עיקרי הדברים

- הגבורה ב'אורות'.
- שמשון ובניהו.
- גבורה גופנית ופנימית.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1]. עה"ק[2] ירושלים תובב"א[3] י"ב טבת תרפ"א[4] שוי"ר[5]

לכ'[6] רב רחימאי הרב הגאון המפורסם אוצר יקר ונחמד בתו"י[7] וכלי חמדה מוהר"י[8] זריהן [הרב יעקב זריהן, מרבני טבריה, ולימים רבה הספרדי של טבריה] שליט"א[9].

רב בעיה"ק[10] טבריא אחדשה"ט[11] באה"ר[12] זה כשבועות ימים שהופיע לעיני מכתב קודש דהדר"ג[13] ומרב הטרדא נתאחרה התשובה ועמו הס"ח בטובו הגדול. ישעיה מ"ו י"ג. על ענין הגבורה שבאורות, [בספר "אורות" (תר"ף), על חשיבותה של הגבורה הגופנית בתחיית האומה] הדברים מבוארים שלפי קדושתה של כנסת-ישראל, הכל הוא קדוש ונשגב לאין חקר. ושמשון שנשתבח בגבורת גופו, [סוטה י: שמשון "דן את ישראל כאביהם שבשמים" ו"על שמו של הקב"ה נקרא"] הוא קדוש ד' ודן את ישראל לאביהם שבשמים ונקרא ע"ש[14] של הקב"ה[15]. ומתוך הצורך הגדול של התגברות הקדושה בעולם באחרית הימים ע"י[16] כנס"י[17], מוכרחת גם הגבורה הגופנית להתעורר ברב כח. ועל עובדי ד' באמת. החובה מוטלת לזכר את היסוד הפנימי של הגבורה בגבורה קדושה ברוחניות. וכפיר האריות ששסע שמשון, [שופטים יד, ה-ו] הוא מכוון נגד הארי שהכה בניהו בן יהוידע האיש החי, [שמואל ב כג, כ; ברכות יח] שהיתה כל עבודתו גבורה פנימית של קדושה ביחודי קדש נשגבים ונוראים מאד, שלא הניח כמותו לא במקדש ראשון ולא במקדש שני [ברכות יח] וכשם שהעבודה הפנימית של קדושי עליון שבדורות כולם היא נמשכת מהשפעת קדושתו של בניהו ב"י[18] כן כל העבודה של התגברות הגבורה הגופנית בכללות כנס"י. היא נמשכת מקדושת נזיר אלקים שמשון [שופטים יג, ה] הגבור ע"ה[19]. וכשם ששרשי הנשמות הללו הם אחוזים זה בזה, כן כל פרטי הענפים ג"כ[20] אחוזים הם זה בזה, אקוה שדברי מספיקים לחכם לב ככתר"ה[21] שי'[22], והירידות והסיתומים הם בודאי מעובים מאד בחיצוניות הגבורה הנמשכת מיסוד הארתו של שמשון, ממה שהם בפנימיות מצד הארתו של בניהו ב"י, והקריאה כולה כך הולכת, והנפשות כך מסתעפות.

והנני מוכרח לקצר, ואו"ש[23] וברכה כנה"ר[24] ונפש ידי"ע[25] דוש"ת[26] באה"ר[27], הק'[28] איה"ק[29]

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן
4. תרפ"א - השנה תרפ"א (1920/1921)
5. שוי"ר - שלום וישע רב
6. לכ' - לכבוד
7. בתו"י - בתורה ויראה
8. מוהר"י - מורנו הרב רבי שם שמתחיל באות י (כגון יעקב / יצחק / יוסף / יהודה / ישראל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
9. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
10. בעיה"ק - בעיר הקודש
11. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
12. באה"ר - באהבה רבה
13. דהדר"ג - דהדרת גאונו
14. ע"ש - עיין שם
15. הקב"ה - הקדוש ברוך הוא
16. ע"י - על ידי
17. כנס"י - כנסת ישראל
18. ב"י - בני ישראל
19. ע"ה - עליו השלום
20. ג"כ - גם כן
21. ככתר"ה - ככבוד תורתו רום הדרתו
22. שי' - שיחיה
23. ואו"ש - ואומר שלום
24. כנה"ר - כנפשו הרמה
25. ידי"ע - ידידו עוז
26. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו
27. באה"ר - באהבה רבה
28. הק' - הקטן
29. איה"ק - אברהם יצחק הכהן קוק (חתימת הרב)

אגרות שבהן טבריה נזכרת – עם ביאור

לפי סדר הכרכים. הביאור משולב בתוך נוסח האגרות: בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת. הוא אינו חלק מלשון האגרת

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת קמה

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ט"ז סיון תרס"ח - יפו **נמען:** הרב צבי פסח פראנק

בעניין רבנות עקרון: העיקר תלוי בהסכמת 'שומרי תורה' והישיבה לשאת בחלק מהמשכורת. בהלכה: המשך הדיון על רדיית פת בשבת. בעניין מי טבריה: דבר שבתורה הולך אחר הרוב, ולכן 'בישולי' סתם הוא באש, וכן בשבת. הרב קוק שואל על בריאותו של זקנו של הרב פראנק.

עיקרי הדברים

- רבנות עקרון ומשכורתה.
- הלכה: רדיית פת בשבת.
- הלכה: בישול בחמי טבריה - הולכים אחר הרוב.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ט"ז סיון תרס"ח[4].

לכי[5] ידי"נ[6] הרב המאוה"ג[7] סוע"ה[8] אוצר נחמד בתו"י[9] מו"ה[10] צבי פסח שליט"א[11] פרנק, שלו'[12] וברכה באה"ר[13].

יקרתו הגיעתני. ומפני הטרדא הנני מוכרח להשיב בקצרה.

א. ע"ד[14] עקרון. העיקר תלוי באגודת "שומרי תורה", שראש העוסקים הוא כידוע הרז"ב[15] שי'[16], שיסכים לתן את חלק המשכורת השייך להם, וברצון מנהלי הישיבה על [חלק] המשכורת משלהם. ומה שנוגע לעצם הסכמת בני המושבה, אהי'[17] בל"נ[18] לסיוע בעה"י[19] כפי היכולת.

ב. ע"ד הערתו, דסברתי לא תתכן לדי' פרמ"ג[20] ורש"ש[21] ["פרי מגדים" והגהות הרש"ש] בנותן סמוך לערב פת לתנור במו"ש[22], י"ל[23] דמ"מ הוא מחוייב אח"כ[24] להסיר, וזה החיוב גומר את האיסור למפרע, אבל כיון שחז"ל[25] הפקיעו כל חיובו הוי כמו שכבר רדה.

ג. וע"ד[26] חמי טבריא [פסחים מא: המבשל בחמי טבריה אינו נחשב מבשל] הי' אצלי העיקר שכל דבר שבתורה הוא כדרך העולם ברוב. וכיון שרוב הבישולים הם באש ודאי גם סתם פירוש בשל בפסח ג"כ[27] הוא כך, וה"ה[28] נמי גבי שבת ומשכן גופא, דתלינן בדרך הרוב של בנ"א[29].

אחתום בברכה ואה"ר[30], כנה"ר[31] ונפש ידי"ע[32] דוש"ת[33] מלונ"ח[34],

הק' אברהם יצחק ה"ק

יודיעני נא כתה"ר[35] בטובו ממצב כי[36] מר זקנו הגני"י[37], ישלח לו השי"ת[38] רפו"ש[39] בקרוב בתושח"י[40], ויאריך ימו"ש[41] לתו"ע[42] עד ביאת גואל צדק בב"א[43], כברכת ידידו הנאמן,

וילי"ה[44] קצת על סברא הנ"ל[45], דתולין בכל ענין שהי'[46] כרוב, מהא דע"ז ו' ע"א[47] ודילמא נח גופי' טריפה הוה, ולמה לא נלך בת"ר גם על עובדא. וצ"ל[48] ראי'[49] מכאן. דל"א אצל ב"נ[50] בת"ר, וי"ל[51]

דה"ה במדות ההלכות השייכות להם, ושם עסיק ר"א במחו"א[52] דאסור לב"נ[53]. הנ"ל

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרס"ח - השנה תרס"ח (1907/1908)
5. לכ' - לכבוד
6. ידי"נ - ידיד נפשי
7. המאוה"ג - המאור הגדול
8. סוע"ה - סיני ועוקר הרים
9. בתו"י - בתורה ויראה
10. מו"ה - מורנו הרב
11. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
12. שלו' - שלום
13. באה"ר - באהבה רבה
14. ע"ד - על דבר
15. הרז"ב - הרב רבי שמות שמתחילים באותיות ז, ב (למשל: זאב + בנימין) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
16. שי' - שיחיה
17. אהי' - אהיה
18. בל"נ - בלי נדר
19. בעה"י - בעזרת השם יתברך
20. פרמ"ג - פרי מגדים
21. ורש"ש - ורבי שמואל שטראשון (רש"ש)
22. במו"ש - במוצאי שבת
23. י"ל - יש לומר
24. אח"כ - אחר כך
25. שחז"ל - שחכמינו זכרונם לברכה
26. וע"ד - ועל דבר
27. ג"כ - גם כן
28. וה"ה - והוא הדין
29. בנ"א - בני אדם
30. ואה"ר - ואהבה רבה
31. כנה"ר - כנפשו הרמה
32. ידי"ע - ידידו עוז
33. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו
34. מלונ"ח - מצפה לנחמת ציון
35. כתה"ר - כבוד תורתו הרמה
36. כ' - כבוד
37. הגני"י - הגאון נרו יאיר
38. השי"ת - השם יתברך
39. רפו"ש - רפואה שלמה
40. בתושחי"י - בתוך שאר חולי ישראל
41. ימו"ש - ימח שמו (וזכרו)
42. לתו"ע - לתורה ולתעודה
43. בב"א - במהרה בימינו אמן
44. וי"ה - ויש להעיר
45. הנ"ל - הנזכר לעיל

46. שהי' – שהיה
47. ע"א – עמוד א
48. וצ"ל – וצריך לומר
49. ראי' – ראיה
50. ב"נ – בן נח / בני נח
51. וי"ל – ויש לומר
52. במחו"א – דורש פענוח
53. לב"נ – לבן נח

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת ריב

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ד' מנחם אב תרס"ט - רחובות **נמען:** אביו, ר' שלמה זלמן הכהן קוק

הרב קוק מתנצל על מיעוט מכתביו. בעניין בעלי מלאכה שהוסתו נגדו, הרב קוק דן את כולם לכף זכות, ואין לו עניין בעסקיו הפרטיים אלא בטובת הכלל. הרב קוק רואה בכל הסיבות, ובשלטון התורכי, 'מצעדי גאולה' נסתרים, אף שרבים שבים לארץ בלי לדעת את משמעות השיבה. הרב קוק ממליץ לאביו על חמי טבריה לריפוי השיגרון. ברחובות הגיעו עולים מתימן, רובם בני תורה ויראי שמים, עובדים ומתפללים, והם ימלאו את מקומם של הפורקים מרוסיה.

עיקרי הדברים

- דן לכף זכות את המוסתים נגדו.
- השלטון התורכי וסיבות הזמן - 'מצעדי גאולה'.
- חמי טבריה לרפואה.
- העולים מתימן ברחובות - תיאור ושבח.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1]. רחובות ת"ו[2], ד' מנ"א[3] תרס"ט[4].

מבין המצרים, קרן ירים, ואור לישרים, וציצת נזרים, וסלילת מעברים, למקום יאורים, לבני ציון היקרים, נישאים על כנפי נשרים, ומגבעות יהודה הד הרים, שלו'[5] מעברים, לכבוד אאמו"ר[6] [אביו, הרב שלמה זלמן קוק] עט"ר[7], הרב הגדול בתוי"ר[8], יחד חוברה, מוהרש"ז[9] הכהן שליט"א[10], וכא"ל[11] שלו' רב וברכות לעד.

אחדשה"ט[12] דאאמו"ר[13] שליט"א באה"ר[14].

עברו ימים ושבועות, גם חדשים, ומכתב לכא"א[15] שי'[16] לא נכתב ממני, זולת מכתבים גלויים וקצרים, אשר גם הם עבר זמן אדריסתם, וכפי הנראה לא הגיעו ליד מר אבא שליט"א. כעת אחרי עבור איזה משך ימים מעת באי לרחובות ת"ו, אמרתי אשלמה מעט את חובי, ואבטח בכאאמו"ר[17] שיסלח בטובו על האיחור העבר, אשר נעשה לא במרד, כי"א[18] מפני הטרדות ומניעות הענינים. איזה פרטים כבר כתב בני שי', ביחוד ע"ד[19] איזה מבעלי-המלאכות, אשר ע"פ[20] הסתת אחד חשבו להמרות את רוחי, ואנכי ב"ה שלו' כל עם ד' אדרוש, כקטן כגדול, כחכם כבור, ואת תומתי, לדון את כולם לכף זכות ולהטות כלפי חסד, ברוך ד' אשר לא אעזבנה. וכל מה שהקפדתי ע"ז[21] קצת, הוא רק מה שיוכל להיות עולה על לב אנשים מישראל שלא אשים להם לב, מפני עניותם או פשטותם. חלילה, חלילה לזרעא דאבא שליט"א לחשב כן. ות"ל[22] אין הענין תופס מקום אפילו בעיר, וק"ו[23] במושבות. ובכלל כל ישעי וחפצי מאז באי אל הקודש, בעזרת צור ישועתי ב"ה, רק לעבוד לטובת אה"ק[24] ועם-ד' השוכן בה, ואין לי שום חפץ ודאגה בשביל עסקי עצמי הפרטיים, שאינם חשובים כלום לגבי טובת הכלל של הגוי כולו, יברכם ד', ויצמיח מהרה קרן ישועה. ע"כ[25] אין להצטער מזה כלל, ואיננו ראוי כל ענין זה לשימת-לב כלל, רק

להוסיף תקוה בחסדי ד' על עמו ונחלתו, שהננו רואים ב"ה בעינינו פליאות נצני ישועתו, עצות מרחוק אמונה אמן. [ישעיהו כה, א] ומה גדול הוא החיוב עכשו של השרשת האמונה השלמה, שכל מה שהשי"ת[26] מסבב את הסיבות, בלאומים בכלל ובממלכת תורקיה בפרט, [מהפכת "הטורקים הצעירים" (תרס"ח) עוררה אז תקוות לשינוי במעמד היהודים בארץ ישראל] אשר מאת ד' היתה זאת, שתהי'[27] ארץ הצבי שמורה תחת ידיה עד עת קץ, שהכל הם מצעדי גאולה וישועה, הנרקמים במסתרים, בתחתיות ארץ, להחיש פדות כי בא מועד, והתעוררות נחמה זו היא באמת מרפא לכל עגמת נפש של עניני הכלל והפרט. ב"ה אשר האיר לנו, בדור אפל ושפל זה, בהתנוצצות ישועה, לאדמת הקודש, מה שלא הי'[28] מעת גלינו מאדמתנו. ולמענו ב"ה יעש גם בלא הכנה רוחנית אחרת, כי"א מה שישימו ישראל פניהם לשוב אל ארץ ד', כיונים אל ארובותיהם, [ישעיהו ס, ח] אע"ג[29] שרבים מהם אינם יודעים מה היא שיבה, מה תכונתה ותפקידה. לא יארכו הימים, והאור האמיתי יגלה, ויד ד' הנטויה ממצרים ועד הנה, ומראש מקדם עד עולמי עד, תראה ותגלה לעין כל רוח ונשמה.

יודיעני נא כאמו"ר[30] שלו' בריאותו, ביחוד ע"ד הריומאטיזם. מה מאד הי' טוב אם הי' בא לאה"ק[31], ודרך אגב מרחצאות של חמי טבריא המה נאותים לזה, ודאי לא פחות, ונקוה שיותר ויותר, ממימי דרוזגניק, קמרן וצחציניק [עיירות מרפא במזרח אירופה] וכיו"ב[32]. בכלל ראיתי הרבה שבעי רצון מרפואתם, אע"פ[33] שעדיין אינם שם הסדרים של הבנינים, אשר נשתלמו באלו המקומות באירופא, ואשר בודאי היו כן אצלנו בימי גדולתנו ותפארתנו, וביתר שאת יהיו לנו בשוב ד' שבות עמו, ויציץ ויפרח ישראל על חבל נחלתו. אבל ב"ה שברכת הארץ הולכת ושבה אליה, בתור התחלת ההתחלה, קמעא קמעא, כהדא קריצתא דצפרא.

פה במושבה נוסף ב"ה דבר לטובה, ע"י[34] הד הקול של קיבוץ גלויות לאה"ק, שבא לארץ תימן, באו רבים מאחב"י[35] היושבים שם, בלחץ נורא וגלות איומה מאד, לאה"ק, והם אנשים מסתפקים במועט מאד, רובם ככולם בני תורה, כמעט שלא נמצא ביניהם ע"ה[36] כלל, וכולם חרדים ויראי ד' מאד. לוקחו כמה מהם בתור פועלים במושבה, ומה טוב הוא שאלה ימלאו את המקום של הפסולת דמסיטרא דע"ר[37] הבאים מרוסיא, שהגרועים שבהם א"א[38] שתהי' להם אחיזה בא"י[39], "לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה". והתימנים הללו, הנם ב"ה אנשים בריאים, אוהבים את העבודה, מתפללים בכל יום ג"פ[40] בציבור, בכונה, בחדר מיוחד שבביהכ"נ[41] הגדול פה שייחדו להם, ומתנהגים בכל נימוסי ארצם, הקרובים הרבה למנהגי ישראל היותר ראשונים בכל דבר. והננו שמחים לראות קיבוץ נדחים, אלה מצפון ואלה מתימן, וכולם פונים לארץ חמדה באהבה, ושמחים על גורלם אשר הביאם ד' לאה"ק, ועובדים באהבה את עבודתם בשדה ובכרם, ומהם שומרים ונוטרי כרמים, ושקדנים בתורה, ביראת שמים תמימה, ואין פרץ ומריבות בשכונתם, אע"פ שיש לכמה מהם יותר מאשה אחת, ויש שי"ל[42] ארבע נשים, וחיים בשלות השקט. וכפי הנראה יבאו רבים מהם לימים הבעל"ט[43] להאחז בעבודתם בתור פועלים במושבות, כן ירבה וכן יפרוץ, ויאספו אספת נדחי צאן פזורה, כעדר בתוך הדברו.

מז"ט[44] לנו על הולדת הבן החדש לאחינו הרד"ב[45] שי', לאוי"ט[46].

הנני חותם בכל חותמי ברכות באה"ר, בצפיית ישועה וכ"ט[47], כנה"ר[48] ונפש בנו עבדו, מוכן לשרתו, בכבוד וביראה,

הק' אברהם יצחק ה"ק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. ת"ו - תבנה ותכונן
3. מנ"א - מנחם אב
4. תרס"ט - השנה תרס"ט (1908/1909)
5. שלו' - שלום
6. אאמו"ר - אדוני אבי מורי ורבי
7. עט"ר - עטרת ראשי
8. בתוי"ר - בתורה ויראה
9. מוהרש"ז - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות ש, ז (למשל: שמואל + זאב) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
10. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
11. וכא"ל - וכל אשר לו
12. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
13. דאאמו"ר - דאדוני אבי מורי ורבי
14. באה"ר - באהבה רבה
15. לכא"א - לכל אחד ואחד
16. שי' - שיחיה
17. בכאאמו"ר - בכבוד אדוני אבי מורי ורבי
18. כ"א - כי אם
19. ע"ד - על דבר
20. ע"פ - על פי
21. ע"ז - על זה
22. ות"ל - ותודה לא-ל
23. וק"ו - וקל וחומר
24. אה"ק - ארץ הקודש
25. ע"כ - על כן
26. שהשי"ת - שהשם יתברך
27. שתהי' - שתהיה
28. הי' - היה
29. אע"ג - אף על גב
30. כאאמו"ר - כאדוני אבי מורי ורבי
31. לאה"ק - לארץ הקודש
32. וכיו"ב - וכיוצא בזה
33. אע"פ - אף על פי
34. ע"י - על ידי
35. מאחב"י - מאחינו בני ישראל
36. ע"ה - עליו השלום
37. דע"ר - דערב רב
38. א"א - אי אפשר
39. באי"י - בארץ ישראל
40. ג"פ - שלוש פעמים; "תקבל ג"פ": גט פיטורין
41. שבביהכ"נ - שבבית הכנסת

42. שי"ל - שיש לומר
43. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
44. מז"ט - מזל טוב
45. הרד"ב - הרב רבי שמות שמתחילים באותיות ד, ב (למשל: דוד + בנימין) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
46. לאוי"ט - לאורך ימים טובים
47. וכ"ט - וכל טוב
48. כנה"ר - כנפשו הרמה

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תצב

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ט שבט תרע"ג - יפו **נמען:** הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל

הרב קוק שואל כמה כסף נשלח מעדת הספרדים ביפו לטבריה, והאם לפי הערכתו הנדיבים הספרדים יסכימו שהנדבה תחולק לנצרכים ספרדים ואשכנזים בלי הבדל.

עיקרי הדברים

- חלוקת נדבות טבריה בין עדות.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ט שבט תרע"ג[4],

כי[5] ידי"נ[6] הרה"ג[7] החה"ש[8] מו"ה[9] בן ציון חי עוזיאל [הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל, החכם באשי של יפו] נ"י[10], ח"ב[11] פעה"ק[12] ואגפי' ת"ו,

יטיב נא כי להודיעני בטובו כמה הוא הסכום, שנשלח מיד כ"ת[13] ומעדת הספרדים בכלל לטבריה מפעה"ק[14] ת"ו.

גם אם נאות הדבר מצד המנדבים הספרדים, ע"פ[15] השערתו, שנדבתם תחולק באין הבדל בין הנצרכים ספרדים ואשכנזים ביחד.

מטובו להשיבני ע"י[16] מוכ"ז[17], בכבוד וחבה,

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. כי - כבוד
6. ידי"נ - ידיד נפשי
7. הרה"ג - הרב הגאון
8. החה"ש - החיים והשלום
9. מו"ה - מורנו הרב
10. נ"י - נרו יאיר
11. ח"ב - חכם באשי
12. פעה"ק - פה עיר הקודש
13. כ"ת - כבוד תורתו
14. מפעה"ק - מפה עיר הקודש
15. ע"פ - על פי
16. ע"י - על ידי
17. מוכ"ז - מוסר כתב זה

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תקצז

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ו אלול תרע"ג - יפו **נמען:** ד"ר יעקב טהון

הרב קוק מודה על הסיוע לתיקון היבול בחוות. הרב קוק מבקש שבזמן הגמר יודיעו ממרחביה לרב מרקוס בחיפה, ומכנרת ודגניה לרב קליערס בטבריה, כדי שישלחו ממונים לעשר. הרב קוק מבקש מאה פרנק להוצאות, ושיתקינו מקווה כשר בבית המרחץ במרחביה.

עיקרי הדברים

- עישור במרחביה, כנרת ודגניה.
- מקווה במרחביה.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ו אלול תרע"ג[4]

אדון נעלה ונכבד מר ד"ר[5] טהון [ד"ר יעקב טהון, סגנו של רופין ב"משרד הארצישראלי"] נ"י[6], שלו.

אדוני החביב,

אתכבד להביע לכ'[7] את רגשי תודתי על הסיוע אשר נתן לנו בעבודת תקון יבול החוות ע"י[8] שלוחנו הרב ר'[9] בנציון נ"י.

כעת אבקשו לכתוב למרחביה, כנרת ודגניה, אשר בעת היות שם השליח הרב הנ"ל[10], עוד לא היתה התבואה מוכנה, שבזמן גמר מלאכת התבואות יואילו להודיע ממרחביה להרב ר"ב מרקוס מחיפה, [הרב ברוך מרקוס; ראו (כרך ב', אגרת תקפ)] ומכנרת ודגניה להרב ר"מ[11] קליערס מטבריא, [הרב משה קליערס, רבה של טבריה] והרבנים הנ"ל ישלחו את הממונים לתקן את התבואה כדין תוה"ק[12], למען יהיה יבול אחינו באה"ק[13] כשר לכל ישראל.

כן ייטיב נא למסור סך מאה פרנק להרב ר"ב המוכ"ז[14], בעד הוצאות הממונים מחיפה ומטבריא.

גם זאת אדרוש מכבודו לתקן בבית המרחץ שבמרחביה מקוה-טהרה כשרה כדת, וזה יעלה כעת להוצאה קטנה, כמדומה רק מאה פרנק או מעט יותר ומה טוב היה אם יכבדני כבודו בבקורו, לקחת דברים בענין נכבד זה פא"פ[15].

ברגשי כבוד וברכת השנה,

הק' אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. ד"ר - דוקטור

6. נ"י – נרו יאיר
7. לכ' – לכבוד
8. ע"י – על ידי
9. ר' – רבי
10. הנ"ל – הנזכר לעיל
11. ר"מ – ראש מתיבתא
12. תוה"ק – תורתנו הקדושה
13. באה"ק – בארץ הקודש
14. המוכ"ז – המוסר כתב זה
15. פא"פ – פנים אל פנים

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תרכד

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ב' טבת תרע"ד - יפו **נמען:** יראי ה' בקהילת הורודוק

הרב קוק מחזק את תמיכתם בישיבת 'אור תורה' בטבריה, שבהנהגת הרב משה קליערס וגבאים נאמנים, ומבקש לא לשים לב למכתבי פלסתר. בחודש שעבר ביקר בה עם רבני ירושלים והתענג על אור התורה של התלמידים.

עיקרי הדברים

- תמיכה ב'אור תורה'.
- כתבי פלסתר.
- ביקור בישיבה.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ב' טבת תרע"ד[4]

כ'[5] היקרים יראי ד' וחושבי שמו בק' האראדאק [הורודוק] יצ"ו[6], שלו'[7] וברכה מקודש

הגיעני מכתבם ע"ד[8] ישיבת "אור תורה" בטבריא [ראו (כרך ב', אגרת תקצז)] ת"ו. והנני לחזק את ידם לעבוד עבוה"ק[9] לטובת הישיבה הקדושה ההיא, מתנהלת בהשגחת הרב הגאב"ד[10] דעה"ק[11] הנ"ל[12] מוהר"ר[13] משה קליערס [הרב משה קליערס, רבה של טבריה] שי'[14], שהוא ת"ח[15] גדול בתורה ויראה ומדות יקרות, וע"י[16] גבאים נאמנים יראי ד' ות"ח[17]. ולא יתנו שום ערך לכתבי פלסתר שמפיצים דברי כזב. והשי"ת[18] יטהר לבב כל שאר עמו לתת כבוד לשמו ולתוה"ק[19]. והי'[20] זה שלו' וברכה מאדמת הקודש כנה"ר[21],

הק' אברהם יצחק ה"ק

נ. ב. בחודש העבר זיכני השי"ת[22] להיות בעה"ק[23] הנ"ל, והיינו ג"כ[24] עם סיעת קודש של רבנים מגדולי ירושת"ו[25], בישיבה הקדושה הנ"ל והתענגנו על אור התורה והיראה של ת"ח המצויינים אברכים ובחורים מצויינים מגודלים בקדושה ביראת ד' ושקידת התורה, יראו ישרים וישמחו. הנ"ל

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ד - השנה תרע"ד (1913/1914)
5. כ' - כבוד
6. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
7. שלו' - שלום
8. ע"ד - על דבר
9. עבוה"ק - עבודת הקודש
10. הגאב"ד - הגאון אב בית דין
11. דעה"ק - דעיר הקודש

12. הנ"ל - הנזכר לעיל
13. מוהר"ר - מורנו הרב רבי
14. שי' - שיחיה
15. ת"ח - תלמידי חכמים
16. וע"י - ועל ידי
17. ות"ח - ותלמידי חכמים
18. והשי"ת - והשם יתברך
19. ולתוה"ק - ולתורתנו הקדושה
20. והי' - והיה
21. כנה"ר - כנפשו הרמה
22. השי"ת - השם יתברך
23. בעה"ק - בעיר הקודש
24. ג"כ - גם כן
25. ירושת"ו - ירושלים תבנה ותכונן

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת ארכו

תמצית האגרת

תאריך ומקום: א' דראש חודש אדר שני תרפ"ד - פריז **נמען:** בנו הרצי"ה ובנותיו

הרב קוק מוטרד ממבקרים. הרב קוק מבקש שיטפלו בענייני הבית, ישמרו את השיעורים, ויודיעו על אביו - אם הוקלו כאבי הראומטיזם ואם סודרה נסיעתו לטבריה.

עיקרי הדברים

- מבקרים בפריז.
- שאלות על הבית והאב.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1]. א' דר"ח[2] אדר ב' תרפ"ד[3], פריז

בני יקירי ומחמדי, ובנותי היקרות שליט"א[4]

הנני מוטרד כעת מאנשים כאשר רשמתי כבר. ומ"מ[5] הנני חפץ בכל האפשרות לכתב לכל אחד ואחד בפרטיות. בטח כבר שלחתם מכתב לנויורק. [לניו יורק, יעד מסעו של הרב קוק; ראו (כרך ד', אגרת ארכה)] נא להתאמץ בכל הענינים שצריכים טיפול וזירוז בבית. ולמסור את דרישות שלומי לכל יקירינו ולרי' דוד שליט"א וכא"ל[6]. ולכל חבירינו כולם. מה יש ע"ד[7] השיעורים אם נשמרים הם באיזה מדה. נא להודיעני בפרטיות מה שלו'[8] באמו"ר[9] שליט"א ההוקלו יסורי הראמטיזם, כאשר נקוה, אם סודר דבר נסיעתו לטבריא בע"ה[10].

הנני חותם בברכה וכט"ס[11] שלכם

אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. דר"ח - דראש חודש
3. תרפ"ד - השנה תרפ"ד (1923/1924)
4. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
5. ומ"מ - ומכל מקום
6. וכא"ל - וכל אשר לו
7. ע"ד - על דבר
8. שלו' - שלום
9. באמו"ר - אדוני אבי מורי ורבי
10. בע"ה - בעזרת השם
11. וכט"ס - וכל טוב סלה